

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2022-9873
Den 3. oktober 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1322 (MOF alm. del) stillet den 6. september 2022 efter ønske fra Susanne Zimmer (FG).

Spørgsmål nr. 1322

” Vil ministeren tilkendegive, om hun har kompetence til at ændre Miljøstyrelsens afgørelser i dispensationssager vedrørende sprøjtegifte og fremlægge det juridiske/forvaltningsretlige aktstykke, der bekræfter, at det forholder sig som beskrevet af ministeren overfor Folketinget i svaret på spørgsmål nr. S 1116?”

Svar

Hjemlen til at dispensere fra reglen om, at et plantebeskyttelsesmiddel skal være godkendt for at kunne anvendes og markedsføres findes i forordning nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (plantebeskyttelsesmiddelforordningen) artikel 53. I bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen er der fastsat bestemmelser, der supplerer reglerne i plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Ifølge kemikalielovens § 7 a, er miljøministeren bemyndiget til at: ”... fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen i landet af EU-forordninger vedrørende de af denne lov omfattende stoffer, blandinger og varer, herunder om, hvilke myndigheder, der skal administrere forordningerne.”

Miljøministeren kan henlægge sine opgaver efter loven til Miljøstyrelsen (eller andre statslige myndigheder og institutioner) samt fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til denne bemyndigelse, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages. Dette følger af kemikalieloven § 45, stk. 1.

På den baggrund er det i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen § 43 fastsat, at det er Miljøstyrelsen, der meddeler tilladelse i overensstemmelse med artikel 53 i plantebeskyttelsesmiddelforordningen til i særlige tilfælde at markedsføre og anvende plantebeskyttelsesmidler midlertidigt, såfremt ansøger har påvist sikker anvendelse i forhold til menneskers sundhed, miljø og grundvand.

Miljøministeren har som beskrevet ovenfor delegeret opgaven med at administrere pesticidforordningens artikel 53 vedrørende dispensationer til Miljøstyrelsen. Det bemærkes, at Miljøstyrelsen følger de fortolkninger af reglerne i kemikalieloven og bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, der kommer fra departementet.

Det kan desuden oplyses, at afgørelser truffet af Miljøstyrelsen om dispensationer ikke kan påklages til en anden administrativ myndighed. Dette følger af bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen § 65.

Jeg har som miljøminister derfor ikke kompetence til at ændre Miljøstyrelsens afgørelser i konkrete dispensationssager vedrørende plantebeskyttelsesmidler. En ændring af hvem, der som forvaltningsmyndighed kan give dispensationer, vil kræve en ændring af de nuværende regler.

Lea Wermelin

/

Lea Frimann Hansen